

SLOVENSKI NAROD.

Izbija vsak dan sredo, izdani nedelje in pravniki, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vsa leta 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vsa leta 18 gld., za četrt leta 8 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računata se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za ostanila plačuje se od štiritopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uradništvo in upravnništvo je na Kongresnem trgu št. 12.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Zaradi jutrišnjega praznika izide prihodnji list v sredo, dne 9. decembra 1896.

Proračunska razprava.

Vsakoletna proračunska razprava nima v nas tistega pomena, kakor v parlamentarno vladanih državah. Dočim je drugod ta razprava nekak obračun z vlado, je pri nas, največ vsled parlamentove slabosti, le prilika, da posamične stranke pojasnijo svoje stališče glede vladnega sistema sploh, da razložijo svoje pritožbe in svoje želje.

Pomen letošnje proračunske debate, katera se je začela v soboto, bode še manjši, nego v drugih letih, in to vsled splošnega političnega položaja. Z vlado sicer ni nobena stranka zadovoljna, a tolike nezadovoljnosti tudi ni pri nobeni, da bi se bilo vladi bati za budget. Zbornica ga gotovo odobri in celo tiste stranke, katere se štejejo mej opozicijske, bodo skrbele, da dobi vlada večino. Razprava o proračunu je torej za vlado le formalnega pomena, toliko bolj, ker ve, da jej nobena parlamentarnih strank ne more delati posebnih ovir in sitnostij.

Pa tudi za stranke same bo letošnja proračunska razprava kaj majhnega pomena. Nobena niti ne misli, da bi vlada tekom proračunske razprave razodela, kake namene ima za bodočnost, na katero stališče se misli postaviti in v katerem zmišlu hoče voditi upravo. Vlada prikriva to jako skrbno, morda tudi danes še sama ne ve, kaj stori po izvršenih državnozbornih volitvah, saj je o izidu teh volitev vsako sklepanje sedaj nemogoče. Ni torej dvoma, da vlada tekom proračunske debate ne odpne nobenega gumba svoje suknje, nego bo stranke mirila s povsem nedoločnimi in na nobeno stran vezočimi jo zagotovili.

Vzlic temu je neobhodno potreba, da tudi slovenski poslanci posežejo v proračunsko razpravo in tekom te razprave navedo in utemelje na vse strani slovenske želje in zahteve. Le tistemu se odpre, kdor trka; a kdor molči, za tistega se nihče ne meni! Molčati v budgetni debati, pomeni toliko, kakor odjenjavati od svojih tirjatev! Ne samo našim silno pozabljivim ministrom, nego tudi celemu parlamentu in občni javnosti treba v ime naroda klicati v spomin vedno resnično sliko o zatiranem

in nezakonitem položaju vsega slovenskega naroda. Tej sliki se od jedne do druge proračunske razprave jemlje pravi utis tudi po tem, da dobiva osrednja vlada, da dobiva javnost od nam neprijaznih strani neresničnih in pristranskih informacij o naših potrebah in razmerah. Tudi zategadelj morajo poslanci skrbeti, da podajo vladi pravo in živo podobo o teh razmerah in tako paralizujejo upliv dotičnih informacij.

V tem času, ko grof Badeni mora skrbeti za sestavo večine v poslanski zbornici, daje pa posebno zadnja budgetna debata pred novimi volitvami priliko, da se konstatuje in dokazuje nesoglasje mej obljubami in zagotovili ministerskega predsednika in mej dejanji posamičnih ministrov, zlasti pravosodnega in naučnega ministra glede na razne težnje naše narodne politike. To nesoglasje je toliko, da mora podkopati vsako zaupanje v ministerskega predsednika, ako bi imel še nadalje dopuščati raznim članom kabineta samovoljno početje glede nas. Takšne vlade bi Slovenci v bodoče niti najmanj ne mogli več podpirati. Zastopniki našega in hrvatskega naroda stojé sedaj na pragu Badenijevega kabineta. Povedo naj, da se težnje obeh narodov ne dajo ločiti od njunih poslancev: ali jih torej grof Badeni vzprejme z narodovimi zahtevami vred, ali pa ostanejo tudi poslanci zunaj bodoče večine. Kakšne so te zahteve, kolike so bile dosedaj prevare, to naj brezbojbeno in odločno naglašajo bodoče dni in tedne naši poslanci!

Državni zbor.

Na Dunaju, 5. decembra.

V včerajšnji seji razpravljala je zbornica najprej o borznem davku, potem pa o Russovem nujnem predlogu, naj se dovoli svobodna kolportaza in naj se odpravi časniški kolek. Razprava o uredbi plač visokošolskih profesorjev in o Czartoryskega fidejkomisu je bila poslance tako utrudila, da jih ni borzni davek kar nič zanimal. Zbornica je bila slabo obiskana, pozornost poslancev je bila jako majhna. Ko se je na galeriji pokazala cela vrsta zalih deklet, hernalških institutk, so poslanci, na čelu jim „parlamentni gigerl“ dr. Fournier, postali nekoliko živahnejši, a tudi to ni dolgo tra-

jalo, in zopet je zavladała prejšnja letargija. Da niso bili poslanci utrujeni, trajala bi debata gotovo več dni, tako pa se je dognala v nekaterih urah.

Borza ima veliko grehov na vesti in zato misli vsakdo, da jo sme obsojati v pekel, tudi če o borznih rečeh prav nič ne razume. Tudi v današnji seji je bilo slišati o najboljše nevednosti kaže trditve, katere je finančni minister primerno zavrnil. Zakon se je naposled vzprejel z malimi premembami. Vlada je dobila z njim nov vir dohodkov. Nasvetovano je bilo, naj stopi zakon 1. julija 1897. v veljavo, a zbornica je to odklonila in odločila, naj stopi v veljavo dva meseca po razglasitvi. Vlada hoče čakati, da borziancem volna vzrasa, da bi se striženje izplačalo.

Potem je prišel na razpravo Russov nujni predlog glede kolportaze in časniškega kolka. Predlog je preračunjen na teatraličen efekt, podan je bil zgolj iz spekulacije in z ozirom na bližajoče se volitve. Russ je vedel, da je dunajska socijalno-politična stranka nameravala začeti akcijo za to, da je Pernerstorfer sam hotel staviti tak nujni predlog, in tisti Russ, ki je l. 1894. glasoval zoper tak nasvet, ga je zdaj sam sprožil!

Utemeljuje svoj predlog je rekel dr. Russ, da je svobodna kolportaza potrebna zlasti z ozirom na volitve, ker bi sicer agitatorji ljudstvo zapeljali, z odpravo časniškega kolka pa bi se razvilo časnikarstvo in imelo za posledico procvit papirne industrije.

Pravosodni minister grof Gleispach se je izrekel zoper nujnost, češ, da je svobodna kolportaza fundamentalno vprašanje sedanjega tiskovnega zakona, da se z dovolitvijo svobodne in neomejene kolportaze popolnoma izpodbije objektivno postopanje. Glede časniškega in koledarskega kolka, ki neseta državi 2,130.000 gld., jo dejal, da spada v resort finančnega ministra, da bo pa vlada gotovo rada sodelovala, če pride predlog v odseku na razpravo.

Baron Dipauli je nasvetoval, naj se obdavčijo inserati, da se nadomesti odpadki, kateri nastane vsled odprave kolka.

Za mladočeško stranko je govoril dr. Pacak, kateri je opozarjal, da so prav tisti poslanci, ki so

Listek.

Josip Stritar.

(Prigodom njegove šestdesetletnice.)

Spisal Fran Govékar.

(Konec.)

III.

Pred tremi leti sem ga videl prvič. Bilo je to v „slovenskem klubu“, ki je zbirališče večine starejših dunajskih Slovencev in literatov. V „klubu“ se poje, igra glasovir, citra, včasih tudi tambura in pa — čita. Na „dnevnom redu“ je bilo čitati: Josip Stritar, Olga, novela v verzih.

Dvorana je bila že dubkom polna, a še vedno so dobajali stari in mladi Slovenci. Zmanjkalo je prestora, stolov, miz, in odpreti so morali šeosednjo sobico.

Vsi smo bili že zbrani, samó Stritarja še ni bilo. Nu, določena ura še ni odbila, ko se odpro vrata, skozi nje pa vstopi srednje velik mož šibke rasti, bledeh lic, polne, dvopolovne brade s sivimi nitkami in bujnih, neznatno meliranih las. Prvo pa, kar sem zapazil na njem, je bilo njegovo veliko sivo, ostro, a nepopisno prijazno oko.

Po dvorani so zadoneli vskliki: „Živel, Stritar!“ in nekateri so ploskali; on pa je nejevoljno zamahnil z rokami, naj mirujejo. In naglo je odložil, podal brzo nekaterim svojo roko — ne le tri prste — v pozdrav, poklonil se z rahlim usmevom, pa sedel na prvi, najbližji stol. . .

In ko je postalo v dvorani tiho. . . smrtno tiho je moralo postati, sicer Stritar ne more čitati! . . . ko je mirovalo vse, prav vse, razgrnil je Stritar pred seboj višnjev zvezek. . . vsi njegovi rokopiši so višnjevi. . . odprl ga, pokusil pivo ter začel čitati.

Nekaj posebnega je Stritarjevo čitanje! Začne tiho, jedva slišno, njegov glas je skoro previsok, a mil, simpatičen, tvoje uho prijetno, prijetno božajoč. . . njegov glas je toli lep, da se moraš siliti, da ne poslušáš le njegovega glasu ter ne pozabiš pri tem vsebine. Ta glas pa postaja krepkejši in odločnejši čim dalje čita; njegovo čitanje je živo dramatično, utisljivo. Kakor méd mu tekó verzi, kakor méd mu teče recitacija; zadere se mu nikdar. Vender Stritarjeva govorjena slovenščina ni „salonska“, nego preprosta, narodna, ne afektirana, čisto dialektična. Zato pa je tem lepša, utis njegovega čitanja tem celotnejši. . .

In tako je je čital Stritar naglo jedno svojih najboljših in najoriginalnejših del, prvo novelo v verzih v slovenski literaturi. . . Tedaj sem ga videl prvič, seznanil se pa nisem: odšel je skoro takoj po berilu.

Drugič sem bil v njegovi družbi, ko smo praznovali na Dunaji sedemdesetletnico Ivana Navratila. Znova nas je bila velika in vesela družba skupaj. Najbolj šegav in dovtipen pa je bil tedaj slavljeneec. Sedeli smo na tremi dolgimi mizami, ki so bile postavljene v obliki podkve. Le tam zadej — v koticu — je stala osamelá mizica. In prav tja je sedel točno došli Stritar! — Tiho in skromno je sedel pri svoji časi piva — jedva ga je kdo zapazil! — pazljivo poslušal govor dr. M. Murka, konci njega pa pristopil k velikošolski mizi ter izročil snopič listov s pesnijo prigodnico: „Ivanu Navratilu za sedemdeseti god“. Potem pa je šel brzo k slavljencu, čestital mu kratko ter — izginil.

In še večkrat sem ga videl na slovenskih slavnostih: vedno je sedel skrit pri svoji mizici, za svojim stebrom miren, tih, skromen in ponižen. Čim bolj ga puste na miru, tem veselejših lic izgine takoj po koncertu. Poklonov, usiljivih nagovorov ali celo laskanja ne trpi od nikogar. Skromen v

danes predlog sprožili, na čelu jim dr. Russ, glasovali l. 1894. zoper jednak predlog. Govornik se je izrekel zoper Dipaulijev predlog in naznanil, da bo njegova stranka glasovala za nujnost.

Na predlog posl. Schneiderja se je debata zaključila.

* * *

V današnji seji je zbornica najprej nadaljevala razpravo o Russovem predlogu.

Za poljski klub je grof Dzieduszycki se izrekel za predlog, češ, še prorok ali apostol, ko bi prišel danes na svet, bi moral postati časnikar, ko bi hotel storiti kaj koristnega za človeštvo. Nacionalec dr. Steinwender se je izjavil zoper svobodno kolportajo, pač pa za odpravo časniškega kolka, Hauck pa je zahteval, naj se podržavi anonisiranje.

Nekaj dobrih rečij je povedal Pernerstorfer, kateri je pravosodnemu ministru očital, da sploh nima volje kaj storiti. Na Nemškem je dovoljena svobodna kolportaja, tudi objektivnega stopanja tam ne poznajo, a vzlic temu pišejo tudi radikalni listi povsem dostojno. Pri nas pa v naših razmerah mora politik postati nedostojen. Finančni minister je nedavno tega rekel, da ni patrijotično, če se lastna domovina zapostavlja za inozemstvo. Patrijot je tisti, kdor govori resnico, kdor z vsemi silami dela na to, da se odpravijo sedanje razmere, vsled katerih je Avstrija prišla na tisti nivo, na katerem se nahaja Turčija. Če se izreče zbornica za predlog, mora skrbeti, da se tudi uzakoni in ne sme proračuna prej dognati, dokler se to ne zgodi.

Posl. dr. Russ je pravosodnemu ministru očital, da že leto daj okljubuje reformo tiskovnega zakona, da pa še vedno ni nič storil. Opravičeval je nadalje svojo stranko radi glasovanja in zbedel Mladočeha, da ne nosijo vladnega križa tako odkrito in pošteno, kakor so ga nosili levičarji za časa Plenerja.

Odgovarjal mu je dr. Kramar, a v polemiko je posegel tudi dr. Nitsche. Vprašanje, kdo je bolj vladen, Mladočehi ali Russova stranka, se v tej polemiki ni rešilo.

Levičar dr. Menger je govoril zoper podržavljenje inseriranja in podpirala sta ga dr. Scheicher in dr. Kraus.

Pri glasovanju je zbornica na kolportajo nanašajoči se del Russovega predloga odkazala tiskovnemu odseku, na časniški kolek nanašajoči se del pa proračunskemu odseku, določivši, da morata oba odseka o predlogu poročati tekom 14 dni.

Zbornica je potem začela razpravo o državnem proračunu za l. 1897.

V imenu moravskih Čehov je govoril dr. Začek, kateri je rekel, da je jako karakteristično, kako se vse stranke branijo suma, da so vladne stranke, a hočejo vendar biti deležne vseh koristij, katere uživajo vladne stranke. Kak parlament je to, če se njega člani sramujejo suma, biti vladna stranka, a se vendar ne upajo, to vlado odstraniti. Uzrok temu je, da imamo le nadriparlament in sedanje razmere se ne premene, dokler se ustavne uredbe ne postavijo na podlago pravice, resnice in zgodovinskega stališča. Češko vprašanje je podrlo zadnja ministerstva in podere tudi sedanje, če se ne loti

njega rešitve. Del češkega vprašanja je moravsko vprašanje. Govornik je obširno pojasnjeval nenaravne razmere na Moravskem in očital vladi, da ni še nič storila, da jih odpravi.

Maloruski posl. Barwinski je opozarjal na gospodarske razmere v Gališki, pojasnil kulturne zahteve bukovinskih Malorusov in zahteval, naj se v posamičnih ministerstvih nastavi referenti maloruske narodnosti.

Posl. dr. Laginja je izjavil, da njegova stranka ne bo nasprotovala, če se bo za Trst kaj storilo, ali tudi Trst ne sme pozabiti, da je samo četudi lep gumb na velikem plašču, kateri je last našega naroda in te monarhije. Tržaške razmere je v bodoče s tega stališča presojsati. V Trstu se kopičijo v nenavadni množini laški vrednostni papirji. Ako zahteva Trst druge železniške zveze z monarhijo, ima prav, a če bi iz svojega velikanskega imetja kaj storil zanjo, bi tudi ne storil nič napačnega. Pogoj vsakemu napredku ob Adriji je, da Trst ne sme imeti italijanskega značaja. Avstrijske vlade so storile veliko napako, ko so italijanski živelj protežirale.

Posl. dr. Gregorec je obdolžil nemškoliberalno stranko, od nje odvisna ministerstva in birokracijo, da so krivi § 19. drž. osn. zak. še vedno nima nikake veljave. Govornik je rekel, da ne pozna nobenega živečega slovenskega okrajnega glavarja v slovenskem delu Štajerske in Koroške, kjer biva več nego pol milijona Slovencev, najbrž ni dobiti niti kakega slovenskega okr. komisarja. V zadnjem času sta se vršila dva slovenska ljudska shoda; k jednemu je prišel neki mladi grof, k drugemu neki stari grof kot vladni zastopnik, ali nobeden ni umel slovenske besede. Neki sodni uradnik mora imeti slovar v rokah, kadar občuje s slovenskimi strankami. Nekega kmeta je povabil neki preiskovalni sodnik na Sp. Štajerskem kot prič. Ker zna kmet le malo nemški, je prosil, naj ga sodnik v slovenskem jeziku zasliši. Sodnik ga je ozmerjal, reši „Kaj ste sem prišli, da bi hujskali? Jaz vas hujskanja že odvadim! (Čujte! Čujte!) Najboljše intencije ministerskega predsednika se morajo razbiti ob sedanjem birokratičnem materijalu. Slovenci smo podrejeni štirim deželnim šefom, vsi so nam nasprotni, dva sta celo naša odkrita sovražnika, namreč tržaški namestnik in koroški deželni predsednik. Dočim ti dež. šefi cesarju zveste Slovence zatirajo, rase vsled njih konivence irredenta italiana in irredenta teutonica. Na Štajerskem se je razvil tak kult Birmarcka, da ga mora vsak avstrijski patrijot posebnost po hamburških razkritjih globoko obžalovati. (Pritrjevanje.) Slov. šolsko društvo je v Velikovcu sezidalo slovensko ljudsko šolo. Prvo noč po otvoritvi so se razbila okna. (Klici iz vrst Mladočehov: Kakor pri nas) Takega pobalinstva ni noben Slovenec storil zoper številne šole nemškega Schulvereina. (Dr. Menger: Kaj pa je s spomenikom Anastazija Grūaa?) To obžalujemo. (Klici: Mi tudi!) V Beljaku je nekdo kričal, ne da bi se mu branilo: Danes moram kakega slovenskega psa ubiti. To so simptomatični pojavi. Vzlic temu je koroški deželni predsednik poročal cesarju: Na Koroškem vlada popoln narodni mir! (Veselost.) Tudi v posameznih ministerstvih sedi preveč sovražnikov Slovencev. Baron Gautsch je v

drugič naučni minister. Jugoslovani smo mislili, da se je v času neprostopoljnih počitnic nekoliko poboljšal. (Veselost.) A motili smo se. Imenovanje novega dež. šol. nadzornika za Koroško in novega učiteljskega ravnatelja dokazuje, da ta naučni minister ne spada v ministerstvo, čigar načelnik je očitno in slovesno izjavil, da hoče napraviti mir mej narodi. Vse to velja v še večji meri o pravosodnem ministru. Ta je rekel o nekem mojem predlogu glede slabih razmer pri sodiščih na Koroškem in na Štajerskem, da so bile vse navedbe le splošne dolžitve. V razpravi o justičnem proračunu dokažem z 200 vzgledi, da se je minister ali zmotil, ali se pa nalašč ognil resnici. Pri porotnih sodiščih v Celju in v Celovcu se še do danes ni čitala nobena slovenska obtožnica, pravni pouk se še ni nikdar vršil v slovenskem jeziku, ni se naredil še noben slovenski zapisnik in ni se izdala še nobena slovenska sodba. (Čujte! Čujte!) Ali so pol milijona duš broječi Slovenci teh krajev tako izredno poštene in paradiško nedolžni, (Veselost) da državni pravnik nikdar ne pride v položaj, postaviti kakega Slovenca pred sodišče, in so vsi lopovi, tatovi, goljuhi, ubijalci in morilci le nemške narodnosti? (Veselost.) Pravosodni minister ima princip, slovenske uradnike iz Sp. Štajerskega na Kranjsko spravljati. Iz ministerstva je tudi iztisnil slovenskega uradnika in na njegovo mesto spravil protislovenskega agitatorja. Ako se majhen in nesrečen narod ojunači in zastavi, ne plašeč se nobenih žrtev, vse svoje sile, da si zagotovi pravico do eksistence, tako je to vredno občudovanja in vzpodbuja k vztrajnosti. Tudi Slovenci bomo vztrajali, toliko bolj, ker se kaže, da se pravična naša stvar približuje — zmagi. (Odobranje.)

Razprava se je na to pretrgala in se bo nadaljevala v prihodnji seji, v sredo.

V Ljubljani, 7. decembra.

Odprava časniškega koleka. Že več let zahteva zbornica poslancev, da se odpravi časniški kolek. Vlada pa o tem noče ničesar slišati. Sicer pa tudi pri poslancih ni resne volje, odpraviti časniški kolek. Če bi gospodje bili res tako naudušeni za to stvar, bi iz proračuna izbrisali dotično postavko. S tem bi bil ta kolek odpravljen, kajti vlada nima pravice pobirati nobenega davka, katerega državni zbor ne dovoli. Dokler pa bo drž. zbor pustil v proračunu to postavko, moramo misliti, da večini ni resno na tem, da bi se časniški kolek odpravil. Časniški kolek donša državi samo kaka 2 milijona godinarjev, katere bi finančni minister že pogrešal. Pa še ta milijon bi dejanski ne odpadla. Število listov bi se pomnožilo in država bi dobila več za časniške poštne znamke, poraba papirja bi se pomnožila in tudi to bi povisalo državne dohodke. Kar bi na jedni strani država bila na zgubi, bi na drugi pridobila. Časniški kolek se vzdržuje jedino za to, da se ne more prav razviti nezavisno časopisje. To je le neko omejenje tiskovne svobode.

Solnograškimi deželnimi glavarjem bode imenovan klerikalec stolni kapitulat Winkler, kateri v državnem zboru zastopa volilni okraj, kate-

Dalje v prilogi.

vedenju, skromen v toaleti in skromen v besedah: tak je pesnik in pisatelj prvak, Stritar ...

In vendar se še nisem mogel osebno seznaniti z njim.

Sedela pa sva čisto v kavarni vsak pri drugi mizi, čitala sva iste časnike, podajala si celo slovenske liste iz roke v roko, a — poznala se nisva.

Ko pa sem letos po leti potreboval nekih podatkov za „Lj. Zvon“, obrnil sem se pismeno do njega z vprašanjem: kdaj ga morem posetiti, ne da bi ga motil? — In dobil sem odgovor, da me pričakuje Stritar „s posebnim veseljem že prvo nedeljo popoldne“.

Stritarjeva hiša — lična vila z lepim vrtom — stoji daleč zunaj „mesta“. Peljati sem se moral s tramvajem skoro pol ure potem pa še korakati dobro četrtinko! Dospevši do vile, ki je obdana z železno ograjo, sem moral zvoniti. Odpirat mi je prišla prijazna mlada ženska.

„Ali je gospod profesor doma?“

„Da, zgoraj v svoji sobi so!“

Torej v prvo nadstropje na zaprt hodnik z obešalniki za obleko in za — puško dvocevko! —

Odložim, potrkam, vstopim. Prišel sem v svetel salon, na pragu sosedaje sobice — profesorjeve pisarne — me sprejme Stritar: miren, skromen in ljubezniv.

„Jako me veseli, da ste prišli. Sedite . . . kar tu na zofo. Tako! — Pa dovolite, da Vas sprejemem po slovenski . . .“ in Stritar seže nekam ter postavi predme — na pisalno mizo — steklenico črnega vina in kruha, sira, svinjine.

In potem sva govorila, pila in znova govorila . . .

In čudno! Ni minilo še pet minut, ko sva bila složna v vsem, celo v sodbi o Zoli. Strmel sem, saj so smatrali Stritarja najhujšim nasprotnikom struje, katere se jaz držim.

„Zares, vesel sem, da se pojavljajo mej slovinci talenti, pravi pisatelji . . .“

Naklonim se. „Gospod profesor, prosim, — a Vaše poslednje „pismo“ v „Ljub. Zvonu“ . . . Vaša opomba o „francoških loncih“ . . . dovolite: vse Vas smatra za nasprotnika mojega peresa“.

„Kaj? — kdo? — Vaš nasprotnik? — Moj Bog, zopet me razumejo nalašč napak, nalašč narobe! — In tako je bilo vedno, vedno. Kar sem rekel, pisal, storil, v se so mi preobrnil in . . . in . . .“

Stritar je hodil naglo in nemirno gor in dol po svoji sobici ter živahno sgiral z rokami. Oči pa so se mu svetile jezno, užaljeno in otožno.

„Jaz, gospod profesor, poznajoč Vas, sem Vas smatral vedno za dobrega mi sodnika.“

„O, dobro, dobro. A pisal ne bom več, nič več . . . saj me nočejo umeti!“

Ah, bil je iskren z mano, kakor da govori s kolego iste starosti, iste veljave! Govorila sva veliko . . . tožila čez slovensko terzitivstvo, hinavsko moralistiko, zanikarno kritiko . . . govorila o Francozih, Italijanah, Rusih, — pomenkovala se o svojih načrtih itd.

Po bliskovo mi je minilo popoldne. Ko pa me je spremil Stritar prav na ulico, vzal sem s seboj zavest, da imam v njem najboljšega zaveznika in svetovalca . . .

In poslej sva se sešla še večkrat na njegovem domu pri kupi vina, v klubu ali v kavarni. Tudi dopisovala sva si odkritosrečno in navdušeno.

Moti se pa vsakdo, kdor meni, da Stritar res ne pisateljuje več!

Kaj li more ustaviti resničnega počta, da bi ne pisal več? Razočaranje, nehvaležnost, terzitivstvo?

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 7. decembra.

rega je poprej zastopal dvorni svetnik Lienbacher. Dosedaj je bil deželni glavar liberalca Schuhmacher. Ker so pa klerikalci pri volitvah dobili večino, se mora klerikalcu umakniti. Nič mu ni pomagalo, da je bil pozdravil katoliški shod in je precej nagibal na klerikalno stran. Klerikalci hočejo imeti popolnoma svojega moža in vlada je pripravljena ustreči njih željam.

Hrvatski sabor se sedaj posvetuje o novem zborničnem redu, s katerim se jako omeji svoboda glasu in povekša oblast predsednikova. Ta premeba ima očiten namen zamašiti opoziciji usta. Posebno je zanimivo, da hočejo verifikacijo volitev izročiti posebnemu odseku. Odsek bo o tem definitivno sklepal, sabor ne bo več volitev poverjal. To ima svoje vzroke. Pri volitvah se na Hrvatskem marsikaj godi, kar ne marajo vladni privrženci, da bi se javno razpravljalo v saboru in potem po listih. Po novem zborničnem redu, bodo pa lahko samo vladne privržence volili v ta odsek, ki bodo potem že vse mej seboj naredili. Opozicija je seveda temu ugovarjala, a ni nič pomagalo. Še v to vladna stranka ni privolila, da bi se člani omenjenega odseka izrežali, ne pa volili. Pri veliki večini, ki jo ima navadno vladna stranka v hrvaškem saboru, se jej pač ni bati, da bi v odseku večine ne imela. Vladni privrženci se pa boje, da bi sploh kak opozicionalec prišel v ta odsek, in razkrival razne nepravilnosti, ki se gode pri volitvah.

Trgovinska pogodba z Bolgarijo je nekda že popolnoma dognana in se v kratkem podpiše. Največja težava je bila zaradi carine od čevljev in narejene obleke. Naposled se je določila carina na 280 frankov od čevljev in 300 frankov od narejene obleke. Bolgarska vlada se sedaj baje takoj začne pogajati glede trgovske pogodbe z Rusijo in Anglijo. Z novimi trgevkimi pogodbami se oživi trgovina v Bolgariji. Surovine se bodo potem izvažale, ki se dosedaj niso mogle. Obrtnije pa pogodba najbrž ne pevdigne, ker se odpre tujim izdelkom bolgarsko trgovščice.

Zanimiva pravda se sedaj vrši v Berlinu. Že dolgo se je opazovalo, da je proti temu ali onemu ministru se začelo kaj pisati po listih in kmalu potem je moral odstopiti. Razkrivale so se tajnosti, katere morajo vedeti le osebe pri dvoru ali pa v visokih vladnih krogih. Ko je bil ruski car obiskal nemškega cesarja, se je poročalo, da so se dotične napitnice nekaj popačile in zopet so se visoke osebe obrekovale. Sedaj je državno pravnštvo naperilo tožbo proti dvema časnikařema zaradi te stvari. Namen tej pravdi je pa izvedeti one intrigante za kulisami. Pravda je že dognala, da berlinska tajna policija pri tem igra neko ne baš lepo ulogo. Policijski komisar Tausch je časnikarjem dajal na povelje nekih višjih oseb pojasnila. Policijski predsednik je pa prepovedal komisarju povedati može, za katere je deloval. Sodi se, da so visoke osebe pri dvoru. Vse te stvari pa prihajajo od tod, da cesar Viljem hoče sam vladati. Svojevolsko proti volji parlamenta postavlja in odstavlja ministre. Intrigantje pa znajo to porabiti, da se znebe te ali one nepovoljne osebe, očrnišči jo po listih. Hkratu pa delejo pri dvoru proti njej.

(„Edinost“) še sedaj ne miruje zastran Trstenjakove afere. Na uvodnem mestu je v nedeljo priobčila dolg dopis iz Ljubljane, kateri je brez dvojbe skovan v bližini dr. Gregoriča — soditi po tem, da je „zasoljen“ z njegovo interpelacijo v občinskem svetu, koje ni tako objavil noben drug list. Tudi „Slovenski List“, glasilo dr. Gregoriča ne! In to je karakteristično! „Slovenski List“ je za mir in slovo, dr. Gregorič pa ali sam ali pa po svojih postreščekih skuša razburjati prav po nepotrebnem javno mnenje! In tu ga nahajamo z „Edinostjo“ pod jedno odejo. Bog blagoslovi ta zakon! Nam v Ljubljani ne dela skrbi. Če mislijo gospodje v Trstu, da se v Ljubljani res kaj krha, se bodo zopet zmotili, kakor so se že mnogokrat. „Edinosti“, ki sedaj ve, da je bilo nespodobno pismo Trstenjakovo pisano pred suspenzacijo, in da je bilo ravno to pismo uzrok suspenzaciji, omenjamo samo še to le: se li gospodom v Trstu vidi v istini primerno, ako uradnik mestne hranilnice mirnim potom od svojih prednikov pozvan, da naj ta ali oni korak opraviči, ravno tem prednikom odpiše! „po noči lahko spim, ali pa tudi kaj drugega počenjam“? Roko na srce, in odgovorite nam jedenkrat odkritosrčno in brez navadnih tirad! Dopisatelju „Edinosti“ — „ki spada mej spoštovane ljubljanske kroge“ — pa očitamo pred vsem, da je županov odgovor na brčkone njegovo — dopisateljevo interpelacijo nalašč zavil. Župan Hribar namreč ni odgovoril z „morda“ in drugimi takimi nedoločnimi besedami, naravnost in v javni seji je pripoznal, da je bilo Trstenjakovo pismo nedopustno in da nikak urad ne more dopuščati, da bi smeli nižji uradniki predstojnikom taka pisma pisati in uradu ugled kvariti. Župan se je tudi izrekel, da je po njegovem mnenju suspenzacija upravičena bila. Čemu se torej resnica pači? Kar je v „Edinosti“ sumničenj, ki s predmetom niso v nikaki zvezi, o tem se ž njo ne bomo prepirali, ki vemo, s katerega lonca so se te pomije zajele. Le tako naprej! Sumničiti, ne da bi se navajali kaki — fakti, to je najlože. In tudi spodobno je, posebno, če se ne imenujejo nikaka imena! V istini, tako so do sedaj ti „spoštovani krogi ljubljanski“ vedno postopali, in kakor vse kaže, hočejo tudi v prihodnje tako postopati! S tem si bodo brez dvojbe pridobili lepih uspehov — pri tržaški „Edinosti“, ali v Ljubljani ne! To vemo gotovo! Končno samo obžalujemo, da je gospod Trstenjak s svojim malo premišljenim korakom mestno hranilnico ljubljansko in njene uzorne uradnike spravil v javno govorico, prav tako, kakor bi mej tem uradništvom ne bilo zadostne discipline. Uzorni so ti uradniki, to lahko očitno izrečemo, samo gosp. T. napravlja izjemo, za kar se pa ima dr. Vinu Gregoriču zahvaliti, o katerem se le čudimo, čemu da ni hotel sam prevzeti odgovornega uradništva „Slovenskega Lista“? To je naša zadnja beseda o ti malenkostni zadevi!

(Repertoir slovenskega gledališča.)

Jutri se bodo predstavljali „Razbojnik“. Spie gelberga igral bo g. Pavlovski, Schweitzerja g. Vidmar, ostale vloge pa so v istih rokah, kakor pri zadnji predstavi te drame. V petek, dne

11. t. m., se bo prvič predstavljala za naše razmere lokalizovana češka narodna igra „Seljanka“ („Vojvarka“) v kateri bodeta glavni ulogi igrala gđ. Terševa in g. Inemann. Tekom meseca decembra prideta na vrsto operi „Norma“ in isvirna slovenska opera V. Parme „Ksenija“ pripravljene pa so tudi že opere „Čarostrelec“, „Prodana nevesta“ in „Janko in Metka“.

(Promenadni koncert v „Narodnem domu“.) Z koncert, kateri se bode vršil jutri popoldne ob štirih v telovadnici „Narodnega doma“, opaža se v občinstvu mnogo zanimanja, kar belježimo s tem večjim zadovoljstvom, ker je dohodek koncerta namenjen siromašnim barjanom, ki so tudi letos vsled povodnji trpeli veliko škodo in se vsled tega nahajajo v velikih stiskah. Poleg umetniškega užitka imeli bodo torej obiskovalci koncerta tudi prijetno zavest, da so storili dobro delo.

(„Narodni dom“.) Te dni se je otvorila „damska soba“, kjer se bodo redno ob nedeljah shajale narodne dame. Soba je jako elegantna, na razpolaganje pa je tudi dovolj časnikov, zlasti časnikov za dame. Želeli je, da bi narodne dame prav marljivo obiskovale „damsko sobo“, da bi ta postala nekako središče narodnega ženstva ter da bi se iz nje širil upliv na vse narodno in socialno življenje v našem mestu.

(Stritarjev večer) katerega je priredilo slovensko akad. društvo „Slovenija“ na Dunaju, je sijajno vzpel. Natančneje poročilo priobčimo v prihodnji številki.

(Čitalnica ljubljanska. Odbor je v svoji včrnejši seji sklenil, da se ima že napovedani družbinski večer za 12. dan t. m. opustiti, ker je drugih veselje preveč in bi se bilo bati, da bi bila ta preslabo obiskana. Mesto tega večera se napravi v predpustnem času jeden plesni večer več in „Silvestrov večer“ v mali dvorani z nekoliko večjim programom.

(Miklavžev večer „Sokola“ ljubljanskega) prvi, ki ga je društvo priredilo v novih prostorih „Narodnega doma“, se je obnesel v vsakem obziru. Dvorana je bila popolnoma zasedena in je posebno mnogobrojna nežna mladina nestrpno pričakovala nastopa Miklavževga. Slava kvartet „Ilirija“ in vojaška godba pod vodstvom g. kapelnika sta izvajala vzpored na splošno zadovoljnost. Vse točke „Ilirije“ je občinstvo pozdravljalo z burnim ploskanjem. Istotako je ugajal vzpored godba, posebno soli na rog in celo s spremljvanjem harfe. Miklavž in njegovo spremstvo sta bogato obdarila navzoče najmlajše zastopnike narodnega življa ljubljanskega, nadobudno našn nežno mladino.

(Šent Jakobsko Trnovska ženska podružnica sv. Cirila in Metoda) priredi v nedeljo, dne 13. t. m., ob 6. uri zvečer v klubovi sobi „Narodnega doma“ svoj občni zbor. Odbor vabi društvenike k obilni udeležbi.

(Domača umetnost) Pri gosp. Kellmanu na glavnem trgu izložena je lepa slika, predstavljajoča znanega slovenskega pesnika. Slika je dovršena in dela čast domačemu umetniku akad. slikarju gosp. Alojziju Šubicu.

(Stenski in notični koledar za leto 1897) je ravnokar izšel. Sestavljen je zelo lično in praktično in se dobiva izvod po 25 kr., po pošti za 28 kr. pri založniku gosp. Antonu Zagorjanu v Ljubljani.

(„Glasbena Matica“.) Muškega zbora „Glasbene Matice“ pevski večer bo danes zvečer v „Narodnem domu“. Razgovor bo o poslovniku pevskega zbora in o plesu.

Ne, mi je moči na svetu, ki bi mogla poču izbiti pero iz roke! — Samo smrt, ki pa je od ondot...

Zato pa tudi Stritar mora pisati in bo pisal, dokler ga ne objame bela žena...

Resnica pa je, da je Stritar truden od vednih bojov ter si želi sedaj od svojih rojakov le pokojja, miru. Podučevanje na gimnaziju, naporno prirejanje in urejanje slovenskih učnih knjig, prevajanje delov sv. pisma za slavno družbo i. dr. mu pustil seveda le malo svobode za pisateljevanje. Vendar piše Stritar, dasi dobimo kmalu še njegov VII. zvezek „abr. spisov“, še vedno mnogo, zelo mnogo i pesniškega, i prozajičnega, i — dramatskega. To bodi povedano njegovim nasprotnikom v jeso, pa v radost njegovih čestilcev.

IV.

Zadnji ponedeljek je bila cerkev „Maria-Treu“ polna — potrhih durajskih Slovencev: dvor. svetnikov, drž. poslanecev, vsučilških profesorjev, doktorjev, literatov, dam in „Slovenijanov“.

Bili smo spremljevalci od vseh ljubljenega Ivana Navratila na njega poslednji poti.

Jedva je mislilo leto, odkar smo se na njegovi sedemdesetletnici še veselili njegove čilosti ter

se smejali njegovi neizcrpni šegavosti... jedva pol leta je, ko je še predsedoval sloven. „klubu“ — čital je Stritar svoje „domače pesni“ — in sedaj leži že v rakvi nem, brezčuten mrzel!...

Tam v zadnji klopi, za vsemi kapacitetami pa je sedel mrklega obraza Stritar, Navratilov stari prijatelj.

„Bog te živi, Bog pozdravi,
Stare mere poštenjak;
Mladodušni, sivoglav
Belokrajinski očaj!“

Tako mu je zapel še nedavno; a danes od meva po širni cerkvi grobni, srce in dušo, mozek in kosti pretresujoči „Miserere!“ — solze ti siloma itiskajoča „Blagor mu, ki se spočije...!“

Kako nagla, strašna izprememba! —

In pokopali smo najstarejšega pisatelja na Dunaju... njegovo dedščino pa je prevzel pokojnikov pobratim: Jos. Stritar. —

„Slovenija“ slavila je v petek, 4. dec. t. l. šestdesetletnico svojega najodličnejšega častnega člana in sodanjega najuglednejšega literata. „Slovenijanska“ slavnost je pokazala svetu, da lažejo oni, ki trde, da nema Stritar s mladino nobene zveze

ve“, pa glasno in jasno dokazala narodu slovenskemu, da mladina še pozna ideale, ter da ni okužena po materialističnem ali celo indiferentističnem duhu, kar ji krivičao očitajo nekateri pretiranci.

Izvestno pa se je pridružil čestitkam „Slovenije“ i ves ostali slovenski narod poln hvaležnosti in priznanja... Kakor je skromen pesnik sam, tako skromno slavnost so mu priredili tudi veliki čolci. Najrajši bi še celó imel, da bi ga pustili povsem v miru. Tiba ljubezen in nemo priznavanje pesnikovih velikih zaslug: to je Stritarju največje vrednosti.

Take ljubezni in takega spoštovanja ga naj uveri i pisec teh vrstic ter mu naj čestita s prav istimi besedami, s katerimi je čestital sam lani Navratilu:

Zdravo je in jedrovito,
Kar si pisal, kakor Ti,
Krepko vse in korenito,
Kar postaviš, to stoji!

Mnogo let še Bog ohrani
V slavo nam Te in korist;
Letos bodi, kakor lani —
Zelen „naše gore list!“

— („Bog, pamet in svoboda.“) Tat Josip Prek, ki je dne 2. t. m. zvečer vklenjen streljal z revolverjem na mestna policijska stražnika Josipa Herzoga in Nikola Vederina, pisal je stražnikoma iz Vidma (Udine) pismo, v katerem jima naznanja, da je srečno prišel v solinčno Italijo in da jima ostaja dolžnik za verižico in ključavnico. Tudi gostilničarja „pri Kranjcu“ v kolodvorskih ulicah se je spominjal v posebnem pismu. Na čelu tega pisma postavil je svoje geslo: „Bog, pamet in svoboda.“ Mož se veseli svojega ubega in pravi dalje v pismu samozavestno „star vojskovelec, je ostal zmagovalc.“ Ali Italija je Josipu Preku le ne zdi varno zavetišče, ker javlja gostilničarju, da se preseli v „svobodno Švico“, kjer je že poprej več let preživel. Josip Prek je 30 let star in doma iz Šmartnega pod Šmarno goro. Bil je že večkrat kaznovan in je nevaren tat. Revolver, s katerim je streljal na stražnika, in okoli 50 gld. drobiža je ukradel posestniku Petru Korenčanu v Vidzencu pri Horjulu.

— (Nezgod.) Ivan Vidmar črkostavec pri Blazniku, je danes zjutraj na Karlovske cesti tako nesrečno na hodniku spodrsnil in padel, da si je prebil nos in izvil palec na levi roki.

— (Izpred porotnega sodišča.) V soboto bili sta pri tukajšnjem porotnem sodišču zopet dve obravnavi. Pri prvi obravnavi sedel je na zatožni klopi 66 let stari delavec Janez Kunc iz Rovt, obtožen hudodelstva zažiga. Dne 11. novembra letos okoli osmih zvečer nastal je ogenj v kozolcu posestnika Jakoba Kunca v Osredku. Požar uničil je kozolec in šest vozov ter povzročil okoli 1500 gld. škode. Jakob Kunc sumničil je takoj svojega brata Janeza, da mu je zažgal kozolec, ker sta bila zaradi neke pravde v sovraštvu, in ker mu je brat vlani pisal, da mu bode „na dveh krajih zasmodil“. Dne 19. novembra ovadil se je Janez Kunc sam, da je zažgal bratov kozolec in priznal, da je domu grede okoli šestih zvečer pri kozolcu zažgal kosček suhe gobe, jo zavil v robec ter jo vtaknil v slamo in praprot, in da je to storil iz osvete. Porotniki spoznali so Janeza Kunca krivim hudodelstva zažiga in sodišče obsodilo ga je na deset let težke ječe, poostrene s trdim ležiščem v temni celici dne 25. oktobra vsakega kazenskega leta. — Pri drugi obravnavi bil je posestnikov sin Janez Pečar, iz Kranjske gore, ki je bil obtožen hudodelstva uboja v zmislu § 334 k. z. od obtožbe oproščen.

— (Obrotno gibanje v Ljubljani.) Tekom meseca novembra so od povedali, oziroma faktično opustili svoj obrt: Ocvirk Minka gostilničarski obrt. Tekavc Ivana prodajo živil, Helfer Viljem fotografski obrt, društvo „Narodna čitalnica“ gostilničarski in kavarnarski obrt, Parce Gregor pekarski obrt, Trošt France branjarstvo, Mešetal Ivan gostilničarski obrt, Oblak Katarina prodajo sadja, Geltner Henrik gostilničarski obrt in Helfer Ignacij sobno slikarstvo.

— (Izgubljene reči.) Pri mestnem magistratu ljubljanskem bile so tekom meseca novembra zglajšene naslednje izgubljene reči: osem denarnic s skupnim zneskom 345 gld. in 9 kr., poštna nakaznica na 30 gld., zlata verižica, zlat prstan, palica s srebrnim okovom, srebrna zapestnica, šestceveni revolver, zlata zapestnica in srebrna žepna ura z verižico.

— (Najdene reči.) Tekom meseca novembra bile so pri mestnem magistratu ljubljanskem zglajšene, oziroma oddane naslednje najdene reči: Hranilnična knjiga, štiri denarnice s skupnim zneskom 22 gld. 53 kr., pompador-torbica za dame, zimska suknja, menčkov, srebrna žepna ura, dva klobuka, črne hlače, dežnik, 2 para rokavic, zavoj rjub, palica, ženski slamnik in zaboj steklenic.

— (Mestna hranilnica v Kranji.) Na Dunaji izhajajoči strokovni list „Oesterreichisch ungarische Sparkassen-Zeitung“ ocenjuje v svojem listu od dne 28. novembra 1896, št. 48 dosedanje delovanje „mestne hranilnice v Kranji“ med drugim tako: „Ta hranilnica deluje šele od 6. julija 1893 naprej in nje dosednji razvoj dokazuje, da je bila nje ustanovitev prava potreba; v kratkem času si je pridobila zaupanje prebivalstva in blagodejno upliva na njegovo štedljivost. To se jasno razvidi iz napredka, ki ga kaže zavod pri ulogah: v I. poslovni dobi od 3. julija do 31. decembra 1893 dospelo so uloge na 57.869 gld. 22 kr., v drugem poslovnem letu 1894 povišale so se uloge za 93.685 gl. 61 kr. na 151.554 gld. 83 kr. in napredovale so v upravnem letu 1895 za 201.459 gl. 88½ kr. na skupno svoto 353.014 gld. 71½ kr. Pritok ulog naraščal je od leta do leta. Da se sme ta zavod nadejati najlepše prihodnosti, jasno je pri taci uspehih samo ob sebi — Leta 1893. omejevalo se je nalaganje hranilničnih zaklad na hipotečna posojila in na naloge v tekočem računu, leta 1894 označili smo nalaganje kot preudarjeno in hvale vredno, ker so hipotečna posojila stopila v ospredje in so znašala polovico vseh ulog, mobilne naložitve pa le malo polovico ulog. Leta 1895. pa je stanje hipotečnih posojil zopet napredovalo in se je za 53.260 gld. povzdignilo na 140.632 gld. 37 kr., ker pa je prirastek ulog znašal 201.459 gld. 88½ kr., moral se je prebitok ulog mobilno naložiti in zaradi tega pomnožilo se je stanje efektov za 49.382 gld. 50 kr. na 124.629 gld. 87 kr., in s posojili na efekte upeljal se je nov kont. Investovanje hranilničnih

kapitalov zasluži tem večje priznanje, ker je uravnano tako, da hranilnica zamore vedno zadostovati eventualnim večjim zahtevam na hipotečni kredit, ne da bi bilo treba mobilne naloge zmanjšati toliko, da bi dobra naložitev hranilničnih zalog trpela... Tekoče leto prineslo bo tej hranilnici kurzni dobiček, odpadlo pa bo skrčenje čistega doneska kakor preteklo leto, in nadejati se je, da se bo tudi stanje rezervne zaklade ugodno razvilo. To mi želimo odkritosrčno, želimo pa tudi ugodni razvoj tega mladega in prav razumno vodenega zavoda v vsakem oziru“. Mi se veselimo te laskave sodbe strokovnega lista s Kranjčani vred

— („Narodna čitalnica“ v Novem mestu) ima svoj letošnji redni občni zbor v soboto dne 12. decembra ob 8 tri zvečer s sledečim vzporedom: 1. Nagovor predsednika, poročilo tajnika in blagajnika. 2. Volitev pregledovalcev računov. 3. Volitev novega odbora.

— (Zadnja deželnozborska volitev v mestni skupini celjski) se ni vršila v zmislu zakona, vsled česar so se dr. Dečko in tovariši pritožili na državno sodišče. Na to pritožbo je ministerstvo notranjih del podalo protispis z dne 24. novembra, t. l. št. 7606, v katerem priznava, da je pritožba dr. Dečka glede 56 volilcev opravičena. Razprava o pritožbi se bo pri drž. sodišču vršila dne 21. januarja 1897.

— (Grozna situacija) Pri Št. Ilju nad Mariborom so te dni, baš ko se je začel vlak pomikati s postaje, tri ženske skočile iz vlaka, tretja tako nesrečno, da bi jo bila kolesa gotovo zdrobila, da ni neki potnik iz vagona planil za njo in jo prijel za vrat ter potegnil v stran. Sprevodniki so pač dajali znamenja, naj se vlak ustavi, a strojevodja tega piskanja ni slišal. Žena je visela pod desko, po kateri hodijo sprevodniki, dotični potnik jo je držal z jedno roko, z drugo se je sem držal za drog. Mož se je dvakrat podal v smrtno nevarnost, izpustil namreč drog in poskusil žensko potegniti izpod deske, a ni se mu posrečilo. Že jo je mislil izpustiti, ker so ga zapuščale moči, ko se je vlak ustavil.

— (Občni zbor akademičnega tehničnega društva „Triglav“ v Gradcu.) V soboto dne 5. decembra, je bilo slavnostno zborovanje v društveni čitalnici. Da je bila na dnevnem redu nenavadna točka, o tem je pričala številna udeležba. Povabilu se niso odzvali samo društveniki v polnem številu, bilo je pozdraviti in dobrodošliih gostov, ki so počastili zborovanje s svojo prisotnostjo. Bil je res nenavaden in slovesen moment, ki je zbral slovensko akademično mladež; društvo „Triglav“ imelo je izvršiti častni nalog, ki si ga je bilo postavilo tekom zadnjih mesecev. Skazalo je možu veljaku največjo čast, ki jo more komu prikloniti, izvolilo je svojim častnim članom dičnega pesnika Antona Aškercja. Podpredsednik g. cand. jur. je z zgovorno besedo vtlemil predlog, naj se imenuje Aškerc častnim članom društva „Triglava“. Povdarjal je zdravo jedro Aškercjevih poezij, povdarjal neumrljive, ogromne zasluge, ki si jih je pridobil z njimi Aškerc za svoj narod, pokazal zdrava načela, koja podaja Aškerc v svojih pesmih Slovencem. Na boj kliče pesnik, na boj zoper vse sovraže narodne, a ne na boj z jeklenim mečem, kar zlobno podtikajo njegovim poezijam fanatiški kritikastri, nego na boj „z uma svitlim mečem“. Novoizvoljeni častni član Aškerc bodi zlasti akademični mladeži vzor neustrašnega, odkritosrčnega pravicoljuba, resnicoljuba in rodoljuba. Navdušeni klici „živio“ in „slava“ pa burno ploskanje je pokazalo, da je gospod govornik govoril navzočnikom iz srca. Z ogromno večino, z vsemi glasovi proti jednemu izvolil se je gospod Anton Aškerc častnim članom akademičnega tehničnega društva „Triglava“. Zaključek slavnostnemu zborovanju bilo je vabilo gospoda društvenega predsednika na slavnostni komerski povodim imenovanja gospoda Aškercja častnim članom Triglavovim v sredo, dne 9. decembra zvečer v hotelu „Res-source“.

— (Razpisane službe) Mesto učiteljev na jednorazrednih v Smuku in v Toplem vrhu z letno plačo 450 gld. in prostim stanovanjem. Prošnje za obe službi do dne 20. decembra okr. šol svetu v Radovljici — Pri političnih upravnih uradih na Kranjskem z dnem 1. januarja 1897 mesto okr. komisarja z dohodki IX. čin. razreda, eventualno tudi mesto deželnovladnega koncipista z dohodki X. čin. razreda. Prošnje do dne 20. decembra predsedstvu deželne vlade v Ljubljani. — Mesto okrajno sodnega sluge v Železni Kaplji, eventualno pri kakem drugem okr. sodišču. Prisoteltji morajo biti večji slovenskega jezika. Prošnje do dne 26. decembra predsedstvu dež. sodišča v Celovcu. — Mesto kancelista pri okrajnem sodišču v Ljubnem (Leoben), eventualno pri kakem okrajnem sodišču. Prošnje do dne 28. decembra predsedstvu okraj. sodišča v Ljubnem.

* (Nesreča pri otroški slavnosti.) V Utrehtu je na Miklavžev večer velika ljudska slavnost. Čez kanal se napravi estrada, na kateri se zbere otroci iz člega, mesta in kamor pride od mesta najeti „Miklavž“ s svojimi spremljevalci. V soboto se je ta estrada podrla in mnogo otrok je padlo v vodo ter utonilo.

* (Baratierijevo opravičenje.) Lahi so sicer zaradi kolosalnega poraza pri Aduvi na hrabrega beguna, generala Baratierija hudo kričali in ga postavili pred vojno sodišče, a obsoditi ga, se niso upali, boječ se njegovih razkritij. Baratieri živi sedaj v varnem zavetju, na Tridentskem, a kakor kaže, neče prevzeti nase vseh grehov drugih zaradi porazov v Afriki. V kratkem izide knjiga, katero je spisal o vojni v Abesiniji. Napoved, da izide ta knjiga, je v Italiji zlasti v krogih dolgoprstih državnikov in liferantov obudila silen — strah. Najbrž bo posledica Baratierijeve knjige velik skandal.

* (Milijonar v ječi.) Armenski milijonar Apik Udijan je bil radi velezdaje obsojen na tri leta v ječo. Tu je šele spoznal, kako moč ima „bakšiš“. Zapoovednik državnega zapora mu je dal več sob svojega stanovanja na razpolaganje, od koder ima jetnik najlepši razgled, dovolil mu je tudi, da sme imeti posebnega kuharja, „izjemoma“ se tudi on in vsi drugi uradniki odzovejo Apikovemu povabilu na obed, a dovoljeno je tudi Apikovim uradnikom, da pribajajo k svojemu šefu, da bi ta ne imel kake škode kot liferant za cesarsko vojsko.

* (Velikansko razburjenje) je te dni v Sofiji obudila mogočna detonacija, katera se je slišala po celem mestu. Na nekem javnem trgu je eksplodirala dinamitna bomba. Zavladala je občna panika. Policija je aretovala mnogo oseb, a storilca ni bilo med njimi. Vlada trdi, da so bombo vrgli opozicijonalcji, ti zopet pravijo, da je vlada atentat naročila, da bi mogla postopati zoper opozicijske stranke. Škode ni eksplozija nič naredila.

* (Ljubimec v kovčegu) V Parizu je neka Liza Pion živela z udovcem Matillonom. Te dni je srečala starega ljubimca in ga povabila na čaj v svoje stanovanje. Povsem nepričakovano prišel je Matillon domov. Liza je svojega znanca zaprla v neki kovčeg in šla z Matillonom na sprehod. Prišedši domov, odprla je kovčeg in našla v njem svojega znanca mrtvega. Sodišče je Lizo Pion obsodilo na leto dni v ječo.

Darila:

„Keps“ v korist Ljubljani Mestnemu magistratu ljubljanskemu došla so za prebivalce, ki so bili po potresu oškodovani, še sledeča darila v pisemskih znamkah: iz Kranja 5 gld. 20 kr., iz Zagreba 4 gld. 4 kr., z Dunaja 7 gl. 15 kr., iz Ljubljane 2 gld. 90 kr., iz Hrvaške 2 gld. 5 kr., iz Ogarskega 2 gld. 50 kr., iz Dabrovnika 4 gld., od g. dr. Ipavca v Gradcu 1 gl. 85 kr., iz Prage 1 gl. 90 kr., iz Sigetvara 1 gold. 20 kr., iz Celovca 1 gld. 15 kr.

Za „Spodnještajerski jubilejski zaklad“ so darovali nadalje: Sl. občina Vransko 40 kron; preč. g. Peter Erjavec, župnik v Trbovljah 20 kron; gg. drd. Jakob Pakl, koncipijent, posestnik na Dunaji 50 kron; Aleksander Orožen, c. kr. davkarski kontrolor v Rozatci 4 kron; preč. gg. J. Cajnkar, župnik v Središči 2 kroni; Martin Kraglj, župnik v Polji 20 kron; slav. občina Sevnica 50 kron; 4 Sevniciani 1 krono 60 vin.; slav. občina Bočna 20 kron; sl. občina Št. Pavel pri Preboldu 50 kron; g. Norbert Zanier, trgovec v Št. Pavlu 20 kron; preč. g. Miha Plešnik, župnik v Št. Pavlu 6 kron; gg. Franc Cilinšek 4 kron; Jože Potočnik, Martin Marinc, Janez Šejner, občinski svetovalci; Anton Rožaj, Andrej Martinc, Franc Fišer, Miha Matko Martin Stenovec, Matevž Golavc in Janez Hribar, občinski odborniki, po dve kroni; preč. g. Anton Fröhlich v Slatini 22 kron.

Brzojavke.

Trst 7. decembra. Močna visoka plima je preplavila vse obrežje in se razlila po sednjih ulicah.

Dunaj 7. decembra. Cesar se snide konec februarja na Kap Martinu s predsednikom Faureom, začetkom maja pa odpotuje v Petrograd.

Dunaj 7. decembra. Prvi sekijski šef v železniškem ministerstvu hoče odstopiti in sicer zaradi govora finančnega ministra glede podržavljenja severnozpadne železnice. Včeraj je bil radi te zadeve grof Badeni pri cesarju, danes pa Wittek.

Atene 7. decembra. Veliko senzacija obuja kraljevski dekret, s katerim se sklicujejo vse reserve in se ukazuje prireditve stalnega tabora pri Tebenu.

Berolin 7. decembra. Poslanik grof Eulenburg je došel sem. Sodišče ga je na njegovo željo zaslislalo. Izpovedal je, da je s Tauschem le uradno občeval, da mu je sicer preskrbel neko odlikovanje, da pa se ni zanimal za policijske reči, katere se niso njega tikale. Splošno se zmatra Eulenburgovo pojasnilo za popolnoma nezadostno. Tekom daljše obravnave se je izvedelo toliko Tauscha kompromitujočih stvari, da je sodišče dalo Tauscha aretovati.

Proti revmatičnim bolečinam
 uporabljati se za vribanje bolečih telesnih delov
antirheumon lekarja Piccolija v Ljubljani
 (Dunajska cesta), Cena steklenici 25 kr. 5 (3202—5)

— (Dobro domače zdravilo.) Mej domačimi zdravili, ki se rabijo kot bolečine tolažeča in odvodilna mazila pri prehlajenih i. t. d., zavzema prvo mesto v laboratorju Richter-jeve lekarne v Pragi izdelani Liniment, Capsici comp. Cena je nizka: 40 kr., 70 kr. in 1 gl. steklenica in je vsaka steklenica zaznamovana z znanim rudečim sidrom.

Štev. 21. Deželno gledališče v Ljubljani. Dr. pr. 751.

V torek, dne 8. decembra 1896.

Razbojniki.

Zaloigra v petih dejanjih. Spisal Friderik Schiller. Poslovenil Josip Noll. Režiser g. Rudolf Inemann.

Blagajnica se odpre ob 7. uri. Začetek točno ob 7.8. uri. Konec po 10. uri.

Cene prostorov so razvidne z gledaliških listov.

Prihodnja predstava bo v petek, dne 11. decembra 1896.

Seljanka.

Meteorologično poročilo.

Decembar	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura v °C	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm. v 24 urah
5.	9. svečer	730.0	-4.1	sl. jvzh.	oblačno	
6.	7. zjutraj	727.8	-2.9	sl. jvzh.	oblačno	10.0
	8. popol.	725.1	-0.5	sl. jzah.	oblačno	
	9. zvečer	721.5	0.0	sr. jzah.	dež	
7.	7. zjutraj	720.5	7.2	moč. jzah.	pol obl.	22.1
	2. popol.	724.6	8.2	p. m. jzah.	skoro obl.	

Srednja temperatura sobote in nedelje -5.2° in -1.1°, za 4.9° in 0.7° pod normalom. Po noči od sobote na nedeljo dež in babje pšeno.

Dunajska borza

dne 7. decembra 1896.

Skupni državni dolg v notah	101	gl.	35	kr.
Skupni državni dolg v srebru	101	"	35	"
Avstrijska zlata renta	122	"	70	"
Avstrijska kronska renta 4%	100	"	80	"
Ogerska zlata renta 4%	122	"	25	"
Ogerska kronska renta 4%	99	"	15	"
Avstro-ogerske bančne delnice	334	"	—	"
Kreditne delnice	364	"	10	"
London vista	119	"	90	"
Nemški drž. bankovci za 100 mark	58	"	85	"
20 mark	11	"	76	"
20 frankov	3	"	53 1/2	"
Italijanski bankovci	45	"	42 1/2	"
C. kr. cekini	5	"	68	"

Dne 5. decembra 1896.

4% državne srečke iz l. 1854 po 250 gl.	144	gl.	—	kr.
Državne srečke iz l. 1864 po 100 gl.	188	"	25	"
Dunava reg. srečke 5% po 100 gl.	129	"	75	"
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% slati zast. listi	—	"	—	"
Kreditne srečke po 100 gl.	199	"	75	"
Ljubljanske srečke	22	"	75	"
Rudolfove srečke po 10 gl.	22	"	—	"
Akcije anglo-avstr. banke po 200 gl.	152	"	30	"
Tramway-društ. velj. 170 gl. a. v.	456	"	—	"
Papirnati rubelj	1	"	27 1/2	"

Tužnim srcem naznanjamo vsem prijateljem in znancem žalostno vest, da je naš ljubljani oče, gospod

Anton Arko

gostilničar in pek

po dolgotrajni mučni bolezni, previden s sv. zakramenti, danes zjutraj ob 7. uri v starosti 77 let mirno v Gospodu zaspal.

Pogreb dražega ranjega boče v sredo, dne 9. t. m. ob 9. uri dopoldne. Truplo se pokoplje na župnem pokopališču v Ribnici.

Nepozabnega ranjega priporočamo v molitev.

V Ribnici, dne 7. decembra 1896.

(3345)

Žalujoči ostali.

Mesto vsacega družega naznanila.

Tužnega srca javljamo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem, da je iskreno ljubljani soprog, oziroma oče, brat, svak in stric, blagorodni gospod

dr. Friderik Babnik

odvetnik v Celju

danes dne 6. t. m., po dolgi, mučni bolezni, previden s sv. zakramenti za umirajoče, v 51. letu svoje starosti, mirno v Gospodu zaspal.

Pogreb nepozabnega boče v torek dne 8. t. m. ob 3. uri popoldne iz hiše žalosti v Karolinski ulici št. 3, na tukajšnje okoliško pokopališče.

Sveta maša zadušnica brala se boče v sredo, dne 9. t. m., ob 9. uri zjutraj, v tukajšnji farni cerkvi.

Celje, dne 6. decembra 1896.

Alica Babnik roj. **Dominkuš**

soproga.

Miroslav Babnik **Matilda Babnik**

otroka.

(3342)

Postranski zaslužek

150—200 gl. mesečno za osebe vseh poklicnih vrst, ki se hoté pečati s prodajo zakonito dovoljenih srečk. — Ponudbe na „Hauptstädtische Wechselstuben-Gesellschaft Adler & Comp., Budapest“ (3060-20)

Ustanovljena l. 1874.

Veliki krah!

New-York in London nista prizanašala niti evropski celini ter je bila velika tovarna srebrnine prisiljena, oddati vso svojo zalogo zgolj proti najhnetemu plačilu delavnih močij. Pooblaščen sem izvršiti ta nalogo. Pošiljam torej vsakomur sledeče predmete le proti temu, da se mi povrne gl. 6-60, in sicer:

- 6 komadov najfinejših namiznih nožev s pristno angleško klinjo;
- 6 komadov amer. patent-srebrnih vilic iz jednega komada;
- 6 komadov amer. patent-srebrnih jedilnih žlic;
- 12 komadov amer. patent-srebrnih kavni žlic;
- 1 komad amer. patent-srebrna zajemalnica za juho;
- 1 komad amer. patent-srebrna zajemalnica za mleko;
- 2 komada amer. patent-srebrnih kupic za jajca;
- 6 komadov angleških Viktorija-časič za podklado;
- 2 komada efektnih namiznih svečnikov;
- 1 komad cedilnik za čaj;
- 1 komad najfinejša sipalnica za sladkor.

44 komadov vkupe samo gl. 6-60.

Vseh teh 44 predmetov je poprej stalo gl. 40— ter je je moči sedaj dobiti po tej minimalni ceni gl. 6-60. Američansko patent-srebro je ven in ven bela kovina, ki obdrži bojo srebra 25 let, za kar se garantuje. V najboljši dokaz, da da le-ta inserat ne temelji na

nikakšni slepariji

zavežujem se s tem javno, vsakemu, kateremu ne bi bilo blago povšeč, povrniti brez zadržka znesek in naj nikerdor ne zamudi ugodne prilike, da si omisli to krasno garnituro, ki je posebno prikladna kot

prekrasno božično in novoletno darilo

in kot darilo za svatbe in druge prilike, kakor tudi za vsako boljše gospodarstvo.

Dobiva se **edino** le v

A. HIRSCHBERG-a

glavni agenturi zjedinenih ameriških tovarn patent-srebra na Dunaji, II., Rembrandtstr. 19 v. — Telefon št. 7114.

Pošilja se v provincijo proti povzetju ali če se znesek naprej vpošlje.

Čistilni prašek za njo 10 kr.

Pristno le z zraven natisnjeno varstveno znamko (zdrava kovina).

Izvlaček iz pohvalnih pisem:

Pilis, dne 24. avgusta 1896 (peštanski komitat) —
 Vaše blagorodje! Z garnituro sem jako zadovoljen; Prosim, pošljite tri take garniture mojej svakinji, grofinji Nyary roj. pl. Somogyi v Szunto. Baron Julij Nyary.

Acú Weseli pri Solni, na Moravskem. Z doposlano pošiljati sem bila popolnoma zadovoljna in prosim doposlati mi še jedno tako.

(3 69—6)

Františka Wolmann.

Lekarna „Pri Mariji Pomagaj“ M. Leustek

Ljubljana, Reseljeva cesta št. 1, zraven mesarskega mosta
 priporoča ob sedanjem času za jemanje najbolj pripravno
pristno čisto in sveže

Dorševo Med. ribje olje

ugodnega okusa, lahko prebavljivo; mala steklenica 50 kr., večja 1 gl.

Nadalje zaradi svojega izbornega učinka znano

tanno-chinin tinkturo za lase

katera okrepuje lasišče in preprečuje izpadanje las.
 Cena steklenici z rabilnim navodom 50 kr.

Zaloga vseh prokušanih domačih zdravil, katera se priporočajo po raznih časopisih in cenikih. Med. Cognac, malaga, rum i. t. d. (3280—6)

Raspošilja po pošti vsak dan 2krat.

Izvod iz voznega reda

veljavnega od 1. oktobra 1896.

Nastopno omenjeni prihajalni in odhajalni časi označeni so v srednjeevropskem času. (1705-282)

Odhod iz Ljubljane (juž. kol.).

Proga 6ex Trbiž.

Ob 12. uri 5 min. po noči osebni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno; čez Selthal v Aussee, Ischl, Gmunden, Solnograd; čez Klein-Reifling v Steyr, Linc, na Dunaj via Amstetten. — Ob 7. uri 10 min. zjutraj osebni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj; čez Selthal v Solnograd, čez Amstetten na Dunaj. — Ob 11. uri 50 min. dopoldne osebni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Ljubno, Selthal, Dunaj. — Ob 4. uri popoldne osebni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Ljubno; čez Selthal v Solnograd, Lend-Gastein, Zell na Jeseru, Inmost, Bregene, Ourih, Genevo, Paris; čez Klein-Reifling v Steyr, Linc, Budejevice, Plzen, Marijine vaze, Heb, Francove vaze, Karlove vaze, Prago, Lipsko, Dunaj via Amstetten.

Proga v Novo mesto in v Kočevje.

Ob 6. uri 15 min. zjutraj mešani vlak. — Ob 12. uri 55 min. popoldne mešani vlak. — Ob 6. uri 30 min. svečer mešani vlak.

Prihod v Ljubljano (juž. kol.).

Proga iz Trbiža.

Ob 5. uri 52 min. zjutraj osebni vlak s Dunaja via Amstetten, Lipskega, Prage, Francovih varov, Karlovih varov, Heba, Marijinih varov, Plizja, Budejevic, Solnograda, Linca, Steyra, Gmunden, Ischla, Aussee, Ljubna, Celovca, Beljaka, Franzensfeste. — Ob 11. uri 25 min. dopoldne osebni vlak s Dunaja via Amstetten, Karlovih varov, Heba, Marijinih varov, Plizja, Budejevic, Solnograda, Linca, Steyra, Pariza, Genevo, Ouriha, Bregene, Inmosta, Zella na Jeseru, Lend-Gasteina, Ljubna, Celovca, Linca, Pontabla. — Ob 4. uri 55 min. popoldne osebni vlak s Dunaja, Ljubna, Selthala, Beljaka, Celovca, Franzensfeste, Pontabla. — Ob 9. uri 4 min. svečer osebni vlak s Dunaja via Amstetten, iz Ljubna, Beljaka, Celovca, Pontabla.

Proga iz Novega mesta in iz Kočevja.

Ob 8. uri 19 min. zjutraj mešani vlak. — Ob 2. uri 32 min. popoldne mešani vlak. — Ob 8. uri 35 min. svečer mešani vlak.

Odhod iz Ljubljane (drž. kol.) v Kamnik.

Ob 7. uri 23 min. zjutraj, ob 2. uri 5 min. popoldne, ob 6. ur 50 min. svečer, ob 10. uri 25 min. svečer. (Poslednji vlak le v oktobru ob nedeljah in praznikih.)

Prihod v Ljubljano (drž. kol.) iz Kamnika.

Ob 6. uri 56 min. zjutraj, ob 11. uri 15 min. dopoldne, ob 6. uri 20 min. svečer, ob 9. uri 56 min. svečer. (Poslednji vlak le v oktobru ob nedeljah in praznikih.)

Izvežbanega

koncipijenta

vzprejme takoj

dr. Val. Temnikar

odvetnik v Kamniku. (3335—2)

Želim zameniti

svoje, v najlepšem kraju Kranjske ležeče, 16.000 gl. vredno

posestvo s hišo

v katem mestu Kranjske. — Posestvo obstoji iz rodovitnih travnikov in njiv, dobro ohranjenih gozdov in nove hiše, katera je pripravna za gostilno in prodajalnico. (3331—2)

Več pove upravništvo „Slov. Naroda“.

IG. HELLER, DUNAJ

Regate Gmunden 1893 stični svetilni ometi v dopoldni

in svetilni svetilnik za karkovno tlačno mlinico

Pragopolje in t. d.

Broj 2418 pol 1896

Zakup.

Podpisano poglavarstvo občine hoče dati potom javne dražbe dne 28. decembra 1896 ob 10. uri dopoldne v prostorih svojega urada svojo

občinsko hišo

na tri leta v zakup.

Zakup se pričinja z dnem 1. januarja 1897.

Izključna cena je 600 goldinarjev na leto.

Vsak dražitelj mora pred dražbo pri občinskem poglavarstvu položiti kot jamščino 10% od izključne cene.

Natančnejši pogoji se izvedó pri podpisnem poglavarstvu ob uradnih urah.

Poglavarstvo občine v Marija Bistrici (Hrvatsko)

5. decembra 1896.

Načelnik: Svak.

Bilježnik: Toria.

(3343)

! Samo še malo dnij!

Zrebanje že dne 28. decembra 1896

ogerske drž. dobrodelne loterije.

Glavni dobitek 60.000 gl.

Vsi dobitki 160.000 gl.

Srečke po 2 gl. se dobivajo: pri loterijskem ravnateljstvu v Budimpešti (Pešta, glavni carinski urad, polunadstropje), pri vseh loterijskih, solnih in davčnih uradih, pri večini poštinih uradov, pri „Mercur-ju“ na Dunaju in po vseh mestih in večjih krajih pri prodajalcih srečk.

Budimpešta, dne 4. oktobra 1896.

Kralj. ogersko loterijsko ravnateljstvo.

(3160—1)

2 meblovani sobi

prav lični, prstorni in svetli, s posebnim vhodom, na ulico, se takoj oddasti v Florijanskih ulicah št. 3, nasproti reduti. (3341-1)

Krepak in priden

učenec

se vzprejme takoj v prodajalnico z železnim in špacerijskim blagom Jos. Span-a v Domžalah. (3333-3)

Usojam se naznanjati najljubdeje p. n. občinstvu, da se točijo

V gostilni „Pri avstr. cesarju“ v Ljubljani

prav dobra dolenjska in istrijska vina in dobro Reininghausovo marčno pivo.

Za gorke in mrzla jedila in realno potrežbo je najboljše skrbjeno. Tudi se odda še za nekaj dnij

zakurjeno kegljišče.

Za mnogobrojni obisk se priporoča z velespoštovanjem J. Jerman. (3337-2)

Proda se 7 tamburic s strojem.

Kje? pove upravništvo „Slov. Naroda“. (3333)

Prodaja vina.

Imam na prodaj okoli 300 hektolitrov belega in črnega vina. Cene zmerne, potrežba točna. Za pristnost vina se jamči. Mali vzorci se ne pošiljajo. (3257-7)

A. M. Fajmann, Dignano, Istra.

F. Cassermann

krojač za civilne obleke in raznovrstne uradniške uniforme in poverjeni zalagatelj c. kr. unif. blagajnice drž. železnic uradnikov v Ljubljani, Šelenburgove ulice št. 4

se priporoča slav. občinstvu za izdelovanje civilnih oblek po najnovejši faconi in najpovoljnejših cenah. Angleško, francosko in tuzemsko robo ima na skladišču.

Nepremočljive haveloke

izdeluje po najnižji, brezkonkurenčni ceni. — Gospodom uradnikom se priporoča za izdelavanje vsakovrstnih uniform ter preskrbuje vse zraven spadajoče predmete, kakor sablje, meče, klobuke za parado itd. (2191-36)

Vsega zdravilstva

DR. BELA STUHEC

opérateur c. kr. vseučiliščne klinike za porodništvo in ženske bolezni v Gradci, praktični in zobni zdravnik ordinuje (3320-3)

v Ptuj

Florijanski trg št. 1, I. nadstropje.

Važno! Važno!

Za vsako rodbino primerna

božična darila

po nižanih cenah

priporoča

K. RECKNAGEL

Mestni trg št. 24. (3318-3)

Kožuhovina v največji izberi.

Hočete li dobiti lepo polt?

Rabite le jedino v svoji vrsti patentirani, popolnoma neškodljivi

„KLERON“

avstrijski patent št. 46/3119. (3120-8)

Naredi blesteče belo, mozolje, osepnične baržunasto mehko in luknjice in vse kožne mladeniško svežo nečistobe po kate-polt, odpravi pege in remkoli ličilu.

Cena steklenici z navodilom za rabo 60 kr. a. v.

Dobiva se po vseh lekarnah, drogerijah in parfumerijah, kakor tudi naravnost za 25 kr. več, ako se vpošlje naprej znesek.

Izdelovanje patentovanega „Klerona“ pri

Josipini Šip v Táboru, Palackyjeva ulica.

Ponaredbe se zakonitim potom proganjajo.

Zavod za posredovanje o nakupu in prodaji posestev in za pridobitev posojil

Pavla Simon-a v Mariboru n. d.

Naznanjam pridobitev dotične koncesije in se p. n. občinstvu priporočam za izpeljatev nakupa in prodaje posestev vsake vrste, za pridobitev posojil pri denarnih zavodih in privatnih osebah po nizkih odstotkih in za uredbo in cenitev velikih in malih posestev proti primerno nizki proviziji.

Z najodličnejšim spoštovanjem

Pavel Simon

bivši grajščinski nadzornik in zapriseženi izvedenec v gozdarstvu in poljedelstvu. (3290-2)

Za Božič in za Novo leto

priporočam

po izrednih cenah

nastopno blago, katero, v bogati izberi na skladišču, po najnižjih cenah ustreza vsem zahtevam gledé solidnosti in gledé nizkih cen.

Veliko blaga za ženske obleke, sukno za moške in deške obleke modne, pikétne in kitične barhante platneno blago, le renomirane izdelke preproge, namizne prte, posteljne in flanelne odeje.

Z velespoštovanjem

J. GROBELNIK, Ljubljana

(poprej W. Sattner)

le na Mestnem trgu 20.

Vzorci na zahtevanje brezplačno in franko.